

CRÒNICA D'ACTIVITATS

SANTA MARIA DE BARBERÀ, SANT JULIÀ D'ALTURA, SANT FELIUET DE VILAMILANS

Diumenge, dia 18 de gener. S'efectua la visita als llocs esmentats, iniciant-la a Santa Maria de Barberà, on coincidim amb els amics de Sabadell. Ens trobem davant d'un dels exemplars romànics més notables de la comarca. Consta d'una nau amb transsepte i tres absis. La capçalera és la part més antiga, amb els absis decorats per sèries de tres arcuacions entre lesenes que també ornamenten el timpà del creuer. Sobre el braç del costat de l'evangeli s'aixeca una esvelta torre-campanar de planta rectangular amb coberta piramidal. Santa Maria de Barberà conserva la decoració mural, motiu principal de la nostra visita i objecte de la descripció detallada que en fa in situ la nostra col·lega Prof. Francesca Español. A l'absis central hi ha representat el Pantocràtor i escenes del Nou Testament. El cicle s'inicia amb Adam i Eva, i es clou amb una Entrada a Jerusalem que anuncia la Passió de Crist. La senyoreta Francesca ens fa notar el simbolisme que representa el mot "Eva" en oposició a "Ave": si Eva és la dona portadora del pecat, Ave és la salutació de l'Arcàngel a Maria, portadora de l'esperança de salvació. A la volta central del creuer la representació del Senyor envoltat pels vint-i-quatre ancians de l'Apocalipsi. L'absidiola de migjorn és dedicada als apòstols sant Pere i sant Pau, amb escenes de les seves vides, i la del nord a l'Exaltació de la Santa Creu per Santa Helena i el seu fill Constantí.

Sant Julià d'Altura, edifici barroc amb aires de masia fortificada. S'hi han descobert elements d'una primitiva construcció romànica. Els autors de la troballa són uns joves estudiants de BUP —un minyó i dues noies— que han sacrificat hores d'esplai per aconseguir l'aflorament d'allò que la seva intuïció els feia suposar existent. Han desbrossat, han rascat els murs, han dibuixat plànols, en fi, han fet una feina molt per damunt de la seva edat. Hem sentit comentaris que el millor d'aquesta visita ha estat la constatació de l'entusiasme i de la fe d'aquests joves pel treball emprès. Felicitem-los i felicitem-nos-en. Catalunya pot comptar amb el seu jovent.

Sant Feliuet de Vilamílans, darrera etapa. El nostre mentor és, ara, l'amic Ramon Vall. Excel·lent coneixedor del tema es complau a exposar-nos les diverses facetes de la formosa església romànica. Des de la troballa en el seu subsòl d'una ara paleocristiana de marbre blanc, amb una inscripció en hexàmetres clàssics on es parla d'un tal Feliu, probablement el donador, fins a la llegenda del mal caçador. En una de les pedres angulars de la façana sud de l'església hi ha esculpit un animaló, identificat pel poble amb una llebre. La imaginació popular és uberosa: la llebre fou esculpida per recordar el càstig miraculós. I és que són tan boniques les llegendes! Com a record de la visita, en Ramon Vall ens obsequià amb un opuscle en el qual es detalla àmpliament allò que ell mateix ens havia exposat sobre el conjunt de Sant Feliuet de Vilamílans.

Ha estat una matinal ben aprofitada.

Robert Durbà i Alemany

Assabentem els nostres associats que tenim a la seva disposició les tapes per a recollir el segon volum de circulars. Els que hi estiguin interessats es poden dirigir a la nostra secretaria. El preu és de

450.- pessetes.